

sprostredkovateľov, akí sú — jako je všeobecne známe — aj agenti inkasačných podnikov; nakoľko títo agenti pracujú aj v záujme toho advokáta, ktorý je v stálom spojení s inkasačným podnikom, a nakoľko advokát o tom vie, treba ich považovať za agentov advokáta samého. Obvinený priznal sa k tomu, že zastupoval inkasačný podnik E. S. Súd prvej stolice zistil, že agenti tohoto podniku získali F. W.-a pre inkasačný podnik, teda aj pre obvineného a že o tom obvinený vedel a preca prijal prostredníctvom inkasačného podniku zastupovanie F. W. Ponevác z týchto skutočností správne je možno odviesť ten záver, že obvinený získal si za klienta F. W. skrze platených sprostredkovateľov, spôsobom hromadným, teda i pohoršlivým, nemýlil sa súd prvej stolice, keď ho za vinného uznal z disciplinárneho previnenia podľa bodu b) § 69 adv. zák. Najvyšší súd teda potvrdil rozsudok súdu prvej stolice čo do viny. Zrušil však uvedený rozsudok čo do kvalifikácie a pomínul kvalifikáciu činu aj podľa bodu b) § 68 adv. zák., lebo ide tu vlastne len o jeden čin, ktorý ako delictum speciale sa kvalifikuje podľa bodu b) § 69 adv. zák., neľze teda tento čin zvlášť kvalifikovať aj podľa bodu b) § 68 adv. zák., ktorý obsahuje všeobecné ustanovenie dotyčne chovania sa advokátov.

Čís. 187 dis.

Odvolání návladního komory z nálezu kárné rady je opozdění, bylo-li sice podáno ve čtrnáctidenní lhůtě § 48 kár. stat., avšak přímo u nejvyššího soudu, odkud došlo kárné radě až po uplynutí oné lhůty.

(Rozh. ze dne 23. února 1934, Ds I 32/33.)

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie odmítl v neveřejném zasedání odvolání návladního advokátní komory z nálezu kárné rady advokátní komory v Praze ze dne 4. května 1933, jímž byl Dr. Bedřich P. zproštěn kárného přečinu.

D ů v o d y:

Podle § 48 kár. statutu má se ohlášení odvolání státi ve 14denní neprodlužitelné lhůtě od dodání nálezu u kárné rady, která nález vydala, a v téže lhůtě může odvolatel podat i provedení odvolání. V souzeném případě byl nález kárné rady ze dne 4. května 1933 doručen návladnímu komory 26. června 1933. Návladní komory ohlásil a provedl sice proti nálezu odvolání ve 14denní lhůtě, avšak podal odvolací spis přímo u nejvyššího soudu, odkud teprve byl spis ten zaslán kárné radě advokátní komory v Praze k dalšímu zákonnému opatření, kamž došel 17. července 1933, tudíž až po uplynutí 14denní lhůty, která končila 10. července 1933. Odvolání bylo proto odmítnouti jako opozdění, ne-

boť nebylo ani ohlášeno ani jeho provedení podáno ve 14denní neprodlužitelné lhůtě na příslušném místě, to jest u kárné rady, jak zákon přikazuje. Že ohlášení a provedení odvolání přes to, že bylo podáno u nejvyššího soudu, nelze považovati za včasné učiněné, vychází i z druhého odstavce § 48 kár. statutu. Mají se podle něho teprve po dojití provedení odvolání nebo po marném uplynutí lhůty k jeho podání stanovené předložiti spisy nejvyššímu soudu k rozhodnutí, které z povinnosti úřední vztahovati se má také k tomu, zda bylo odvolání v pravý čas ohlášeno. Bylo proto rozhodnuto, jak se stalo.

Čís. 188 dis.

Odvolání z nálezů kárné rady bylo opověděno včas, bylo-li podáno v poslední den 14denní lhůty § 48 kár. stat.

Doručení kárného nálezů kanceláři (kancelářské úřednici) obviněného advokáta stalo se s právní účinností pro obviněného (§ 44 odst. 2 kár. stat.).

I když nejvyšší soud jako kárný soud odvolací rozhoduje o odvolání bez ústního líčení, je povinen rozhodnouti podle spisů (§ 50 odst. 1 kár. stat.) a podrobiti nález přezkumu po stránce skutkové i právní, třebaže odvolání nebylo provedeno.

(Rozh. ze dne 23. února 1934, Ds II 8/33.)

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie nevyhověl v neveřejném zasedání odvolání obviněného z nálezů kárné rady moravské advokátní komory v Brně ze dne 31. května 1933, jímž byl odvolatel uznán vinným přechodem zlehčení cti a vážnosti stavu.

D ů v o d y:

Obviněný opověděl z nálezů kárné rady odvolání z výroku o vině, trestu a útrat a prohlásil, že si provedení odvolání vyhrazuje. Opověď odvolání byla podána v poslední den 14denní zákonné lhůty a proto ještě včas (§ 48 kár. statutu). V odvolání podotýká obviněný, že mu následkem jeho nepřítomnosti byl nález doručen »do vlastních rukou« 29. května 1933. Poukaz na toto datum je zjevně nesprávný; bylť kárný nález vydán 31. května 1933 a doručení jeho se stalo 16. června 1933. Zpáteční lístek nevykazuje sice podpis obviněného samého a nestalo se proto doručení k vlastním rukám obviněného. Než lístek ten je opatřen razítkem advokátní kanceláře obviněného a podpisem »D-ová«, zřejmě to kancelářské úřednice obviněného. Stejně je tomu i v příčině předchozích doručení, k nimž došlo v této kárné věci a ohledně nichž neučinil obviněný žádných výtek ani připomínek. To opravňuje ku před-